

a més dormien al camp, a l'esplanada. I a l'hora de passar pel control de pagament, que donava dret a una bossa, als que no tenien diners per a la col·lecta també se'ls en donava una per ordre del bisbe, i també a molts jubilats. D'aquí a poc Girona sortirà per celebrar tres aniversaris: la 150 proclamació del dogma de la Immaculada el 1854, la 125 peregrinació catalana el 1879, i també el 125 aniversari de la mort de Bernadetta el 16 de març de 1879. Lourdes us espera, la inscripció està oberta.

—Jordi Gibert i Gibert.
Girona.

La sanitat a Caldes

El nou hospital, i ho dic molt convençuda, ja ens el mereixem. Però l'inconvenient més nefast són les mateixes persones que el gestionen i la mateixa empresa, l'IAS.

Caldes de Malavella no té metge les 24 hores del dia, amb 5.100 habitants i set urbanitzacions, amb els dos grans balnearis Prats i Vichy Catalán, i a més les persones que tenen segones residències a Caldes perquè els agrada el poble, ja que és molt tranquil gràcies a les persones que el formen. Però també he de dir que, per viure-hi sempre, ja s'ho pensarien més. Això de tancar les portes al vespre i pensar que no tenim ningú per un cas de malaltia que es pugui presentar a la nit o el cap de setmana és esgarrifós. Tot són molts somriures, però tinguin més humanitat envers el malalt. Ningú no

se'n recorda, només quan un es troba que necessita el metge. La malaltia no sap esperar ni se sap quan vindrà.

He de dir que dintre l'IAS hi ha uns grans professionals de metges i infermeres, d'això no en tinc cap dubte, ja que alguns professionals els conec personalment, incloent-hi les doctores i infermeres de Caldes de Malavella, que em mereixen el màxim respecte. Llegeixo a la pàgina web de Caldes que el regidor de Sanitat diu que el dispensari s'ha fet petit; això no ens ho ha de dir, ja ho sabem de sobres, i no és el dispensari que ens preocupa ni que demani disculpes per la paciència del malalt amb la mala infraestructura amb què es treballa. No hi ha bona assistència sanitària des que ho qüestiona l'IAS, i per descomptat a Caldes de Malavella, que és pel que jo personalment des de l'any 2001 estic voltant la perdiu—com em va dir el Dr. Oriol Duch—, hi aniré ficant el nas—segons paraules de l'alcalde—, allà on no l'haig de ficar. Jo ho faig perquè estimo el meu poble i sense que em mogui cap interès personal ni partidista, com vaig llegir en un diari.

La Generalitat de Catalunya i el Síndic de Greuges saben molt bé el que passa amb Sanitat, en general i més a la comarca de la Selva. Demanem una assistència sanitària, tal com ens mereixem els ciutadans del poble.

Sra. Marina Geli, persones del meu estimat poble han de marxar per aquesta inseguretat que tenim i això vostè ho sap molt bé. Com es pot negar la vacuna de la grip a persones que

viuen al nostre poble i paguen la Seguretat Social, portant la targeta de crònica, que serveix a tot el món? I no és falta de coordinació que hi facin anar persones (no en diré el nom per por de represàlies per part d'elles) que han de pagar el tren, que els costa més que el medicament? Volem una bona sanitat i això sé que es pot aconseguir, només falta voler-ho fer.

—Lourdes García. Caldes de Malavella.

Una Diada amb sentit d'Estat

Ja s'acosta la Diada Nacional de Catalunya. Aquest Onze de Setembre d'enguany hauria de ser una mica especial; molt reivindicatiu però també, alhora, una jornada de caire institucional en què es visualitzi clarament que tenim un govern amb sentit d'Estat.

Aquest 11 de Setembre hauria de ser com una mena de comunió entre l'Administració catalana i el seu poble, per tal de reclamar cívicament un nou Estatut que signifiqui la devolució definitiva dels drets nacionals de Catalunya. És a dir, la posada en pràctica d'una sobirania plena que aportí solucions concretes als problemes quotidians dels catalans, com són: l'atur, la precarietat laboral, la sanitat, l'habitatge, el transport públic o la discriminació de la nostra llengua pròpia.

—Josep M. Loste i Romero. Portbou.